

Свято Першого дзвоника 2016

На шкільному подвір'ї на стільцях сидять учні, батьки, гості. Площадка перед школою прикрашена по-святковому: біля колон матерія жовтого та блакитного кольорів, над матерією прикріплені вишиті рушники, під матерією - чорнобривці, поряд стоїть стіл, на якому коровай, ікона, квіти. Свято розпочинається композицією «Квітка-душа». Підходять діти, кажуть слова

1. Наче грона на калині—
Пломенистий салюту цвіт!
Так святкує Україна
Славну дату — 25 літ!

2. Я — твій громадянин, я прагну підростати,
Тягнусь пагінчиком до сонця і тепла.
Моя свята і рідна, Україна-мати,
Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла!

3. Як вільно веселка у небо злітає
І грає всіма кольорами,
Так вільно моя Україна співає,
Незалежності йдучи шляхами.

4. Із дерева роду зростає пагіння
І лине до сонця, до світла.
Стрічай, Україно, нове покоління,
Що ніби веселка розквітло.

5. Нам, дітям, народженим у вільній державі,
Судилось багато зробити:
Наш прапор підняти у мирі і славі,
Й любові зорю засвітити!

6. Стрічай, Україно, чарівне суцвіття
Дітей своїх рідних у школі!
Сміливо веди їх у тисячоліття
У щасті, з любов'ю до волі!

В. Доброго, сонячного, осіннього дня, дорога шкільна родинно!

В. Так, ми всі - одна велика родина. А ця школа – наша мати, що нас ростить, навчає, виряджає на незвідані шляхи-дороги, а потім чекає, щоб порадіти нашим успіхам і поспівчувати, коли трапляються невдачі. Ось і сьогодні школа світиться щастям, бо на її поріг вернулися діти.

Звучить вальс. Двоє одинадцятикласників кружляють у танці. Музика стихає

Од. Денисе! Зачекай! Зачекай! Ми кружляємо у вальсі, але ж сьогодні не випускний вечір. Сьогодні тільки свято Першого дзвоника.

Од. Ілонко! А ти вважай це репетицією. Ти ж знаєш, що у нашій школі ми все робимо завчасно.

Од. Так, я це пам'ятаю. Сьогодні ми – майбутні випускники. А мені так цікаво, хто ж прийде нам на зміну?

Од. Я, здається, здогадуюсь. Це – майбутні першокласники. До речі, їх я ще не бачу на нашому шкільному подвір'ї.

Од. Першокласники – маленькі, тендітні, схвильовані, допитливі і ...

Од. Ілонко, і щасливі-прещасливі. У них попереду – незабутні шкільні роки.

Од. Отож настав час запросити їх у нашу велику шкільну родину.

Звучить вальс. Пара у танці виходить з подвір'я. Музичний фон змінюється

В. Батьківським благословенням, запашним короваєм з українського житипшениці, барвистими рушниками, оберегами щастя й долі, щирими побажаннями і подарунками вас вітають і благословляють, дорогі першокласники, ваші батьки, директор школи Лариса Василівна Вербило, ваші перші учителі Ірина Костянтинівна та Євгеній Олегович, а також учні 11-го класу, наші випускники.

Батьки, директор, учителі, одинадцятикласник з парашета спускаються на середину подвір'я

В. Це старт, велика дорога, яка поведе вас по шкільних предметах у глибини науки, буде вчити вас вчитися, долати перешкоди, виховувати свій характер і волю. Дорогі батьки майбутніх першокласників, у цю радісну хвилину ми запрошуємо Вас у шкільну родину! Вітаємо гучними оплесками першокласників разом з їх батьками!

Звучить музика

В.Отож запрошуємо на свято(зачитується прізвище та ім'я дитинки)

Першокласники з батьками стають на східцях. До них підходять батьки з іконою, директор з хлібом, перші вчителі з рушниками, учні з подарунками.

Батьки. Любі наші діточки, наші маленькі сонечка! Благословляємо вас у далеку дорогу Знань. Нехай буде вона легкою, осяяна сонцем і Божою ласкою, сповнена успіхів і досягнень.

Директор школи. Дорогі діточки вітаю вас у нашій шкільній родині хлібом-сіллю.

Перший учитель. Я вітаю вас, як здавна ведеться на Україні, рушником. Нехай він буде оберегом для вас усі шкільні роки.

Перша вчителька. Нехай на ньому квітнуть квіти, колоситься жито, синіми волошками усміхається Ваша доля.

Одинадцятикласник. Любі діти, шкільний поріг — це перша сходинка в доросле життя. Школа стане для вас рідним домом, відкриє вам усі таємниці Всесвіту. Прийміть у цей святковий день від колективу учнів 11-го класу ось цю корзинку з подарунками.

На столику, що розташований біля одинадцятикласників, ставляться ікони, корзина з подарунками, кладеться хліб та рушники

В. О прапор наш, Вкраїни стяг шовковий,
Як сяєш ти в повітрі золотім.
І хто б сказав, скільки страждань і горя
Блищать слізьми у полиску твоїм!

В. Право підняти Державний Прапор України надається учням школиШанюку Максиму та Дворніній Анастасії.

В. Дорогі школярі! Любі педагоги! Шановні батьки і гості! Свято Першого дзвоника оголошується відкритим!

Звучить Гімн України та Гімн школи

В. На світі можна втратити багато!
Найбільша втрата - пам'ять поколінь.
Це для народу – рівнозначно страті,
Минуле невіддільне, наче тінь.

В. Право покласти квіти до меморіальної дошки Кученку Миколі Михайловичу, який загинув на війні в Афганістані надається учням школи Ковтуну Олександрові та Весельській Оксані.

Усі учасники свята встають. Звучить музика. Двоє учнів (Ковтун О., Весельська О.) покладають квіти

В. Отож продовжується свято,
Гостей зібралося багато.
Всі нас в святковий день вітають,
Здоров'я й радості бажають.

В. Ми раді вітати на святі:

В. Директор – учитель, порадник.
Це – дар, це – хвала, це – талант!
Ви дітям наставник й відрада.
В душі і поет, й музикант.

В. Ви вмієте грати на струнах,
І серцями навчили співати,
І душам відкритим і юним
Частинку добра передати.

В. Слово для привітання надається директору школи Вербило Ларисі Василівні.

Виступ директора

В. Щиро дякуємо за слова вітання. Шановна Ларисо Василівно! Вітаємо Вас і мудрий, креативний, творчий колектив наших учителів зі святом. Дорогі наші натхненники добра, розуму і світла в дитячих серцях. Нехай новий навчальний рік простелиться барвистим вишитим рушником. Буде сповнений нових досягнень і перемог.

Звучить пісня «Вчительська доля» Діти дарують учителям квіти

В. Традиційно щоразу на святі ми заплітаємо барвистий віночок вітань.

В. Я здогадуюсь, настає урочиста мить, до слова ми запрошуємо наших гостей.

В. Зі словами вітання до нас звертається: _____

Звучить пісня

В. Серед традицій українського народу завжди почесне місце займала освіта. Однією з перших в Європі почала діяти Києво-Могилянська академія. Достойними поваги завжди були люди, які знали грамоту.

В. Було б просто не ввічливо, якби в таку урочисту хвилину ми не дали слово писарю славного Війська Запорізького, який спеціально прибув на наше свято.

Звучить «Козацький марш». Бравим кроком виходить козак у національному вбранні з глечиком, підписаним «МОЛОКО». Він показує писану грамоту й озвучує її

Козак. Грамота славних воїнів Війська Запорізького, писана спеціально для свята «Першого дзвоника».

Славних прадідів онуки, зміно чарівна.

Схвалюємо! Бо наука, знаємо, всім потрібна!

Раді ми, що не забули мову солов'їну,

Що цінуєте ви неньку нашу — Україну.

Тож ростіть і розумійте: школа — над усе,

Бо вона лиш світлий розум в голову несе.

А по цьому хай здорові козаки живуть,

Вчителів усіх шанують, квас хай тільки п'ють.

Педагогам передаємо глечик молока,

Бо у них робота важка, вдача нелегка (підходить до стола, ставить глечик)

Учні хай ростуть здорові довіку віднині,

Щоб писали славу долю неньки-України.

Козак кладе грамоту на стіл, кланяється усім і виходить. Звучить пісня. Під час звучання пісні першокласники разом зі своїми учителями знову стають на сходах. Пісня стихає, до першокласників підходять одинадцятикласники

Од. Діточки, скажіть, а який я, високий?(відповідь). Напевне ще й сильний?
(відповідь)

Од. Зачекай, Денисе. Я теж хочу поспілкуватись з нашими першокласниками.
Діточки, а я красива(відповідь). Я – модна?

Од. А ви такими теж хочете стати?(відповідь). А, можливо, ви вже й сильні, і
кмітливі, і модні, лише маленькі?

Перш.Що маленькі зростом дуже, не зважайте,

Ми вас доженемо, тож надію майте,

Що колись дорослі будемо стояти,

А чи нас тоді ви зможете впізнати?

Перш.Не такі ми вже й маленькі

В перший клас ідем гарненько

Вмієм пісеньки співати

І весело танцювати

Ще й себе презентувати

Од. Це цікаво? Як будете себе презентувати?

Перш. Ми вміємо співати, танцювати, вірші розповідати. Ось послухайте.

Дві пісні, віршики

Першокласник. Нас іменниками звать,
Вітають з першим днем навчання.
Знайте: першокласники не підведуть,
Учитись є у нас бажання

Одинадцятикласник.Бойова у нас малеча, -
Так упевнено щебече.
Не стрічали ще таких!
Мабуть, діло буде з них.

Одинад. Любі першокласники, сьогодні ми приймаємо вас у наше шкільне братство, тому дозвольте на правах старожилів розказати трохи про те, як ми в школі живемо.

Одинад. У школі, як в родині, всі ми разом, всі єдині,

Вчителі, як ті батьки, нас навчають залюбки

Одинад. А як багато дисциплін і спецкурсів, і гуртків

Нам цікаво тут навчатись, один з одним спілкуватись

Ви брати наші молодші, вас любити будемо точно

Одинад. А ще ми вам принесли подарунок (показують першокласникам портрет)

Перш. Що це?

Одинад. Це портрет першокласника.

Перш. А чому у нього такі великі вуха?

Одинад. Щоб краще чути пояснення вчителя

Перш. А чому у нього такі великі очі?

Одинад. Щоб краще було видно великі написи на дошці і маленькі на шпаргалці

Перш. А чому у нього такі великі зуби?

Одинад. Щоб ефективніше вгризатися в граніт науки

Перш. А чому у першокласника такий довгий язик?

Одинад. Це не язик, це інструмент для дискусій, тому довжина не завадить

Перш. А навіщо всім першокласникам така довга коса?

Одинад. Хіба ти не знаєш народну мудрість: довга коса—це честь і краса, а як же школяреві без них обійтись?

Одинад. Це, звичайно, жарт, але хай цей портрет залишиться вам напам'ять, як згадка про нас, випускників.

Портрет з рук випускників беруть учителі. Випускники сходять. На фоні загадкової музики у танці з чарівною паличкою з'являється фея

Ф. Доброго дня, усім, хто на святі цьому! Облетіла я земель багато. Була у різних школах я на святі. Але такої гарної оселі, таких чудових учителів, батьків, школярів не зустрічала я ніде. А особливо мені припали до душі ось ці маленькі хлопчики й дівчатка. Тому і вирішила я виконати три ваших бажання!

Перш. Добра Фею, подаруй нам, будь ласка, скриньку знань.

Фея. З великим задоволенням(дарує скриньку з написами «наполегливість», «старанність», «працелюбність»)

Перш. Тоді подаруй ще й ключик до неї(дарує ключик)

Перш. А ще ми любимо солодощі.

Фея. Звичайно, яке ж свято без святкового торта(змахує паличкою. Двоє учнів виносять торт)

Фея. Дорогі діточки, нехай навчатись вам буде легко й просто. А мені вже час. До зустрічі!

Звучить музика. На зміну Феї у танці виходять казкові герої. Вони танцюють і передають з рук в руки дзвінок. Ведучий читає:

В. В житті у кожного із нас
Буває перший і найкращий клас,
Нові книжки, улюблений урок
І перший шкільний незабутній дзвінок.

В. Що сталося? Усе стихло. Не чути передзвону шкільного дзвіночка.

В. Мені здається, що він набирається сили для радісної музики навчання, яка ось-ось зазвучить.

Одинадцятикласник з дівчинкою підходять до казкового героя, у якого в руках дзвоник. Першокласниця забирає дзвоник, музика знову звучить. Герої казок йдуть слідом за одинадцятикласником та першокласницею. Вони обходять шкільне подвір'я і дзвонять дзвінком. Ведучий читає слова

В. Дзвени, дзвіночку, над минулим,
І над прийдешнім днем дзвени!
Щоб всі на світі нас почули,
Той дзвін до серця пригорни.
З тобою разом заспіває

Увесь мій край, уся земля.
Увесь наш рідтебе вітає,
І вже дзвенить душа моя.

В. Свято Першого дзвоника оголошується закритим. *Звучить Гімн України*

В.Золотом стиглого колосся, пташиною піснею у піднебессі, маминою сльозою радості, татовим словом щирим, мудрістю учителя, Божою ласкою і теплом нехай засіються душі дитячі.

В. Дорогі батьки наших першокласників! За гарною традицією, яка народилась у нашій школі, свій перший день навчання ваші діти і ви разом з ними розпочинаєте у Божому храмі. Запрошуємо отця Михаїла разом з першокласниками та їх батьками на Божу службу до церкви.

В. Дякуємо за зустріч і запрошуємо учнів та батьків на перший урок у новому навчальному році. В добрий час, дорога шкільна родинно!

Звучить пісня у записі